

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft *ipso jure* medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 16 här ovan stadgas;

b) skall från dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 21.

De engelska och franska texterna till denna konvention skola äga lika vitsord.

Bilaga B.

Rekommendation (nr 93) angående semester inom jordbruket.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1952 till sitt trettiofemte sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående semester inom jordbruket, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdets dagordning, samt beslutat att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, avsedd att komplettera konventionen angående semester inom jordbruket, 1952,

antager denna den tjugosjätte dagen i juni månad år nittonhundrafemtio-två följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående semester inom jordbruket, 1952» [Holidays with Pay (Agriculture) Recommendation, 1952].

Konferensen förordar, att varje medlem, så snart förhållandena i varje enskilt land det medgiva, tillämpar följande bestämmelser samt till Internationella arbetsbyrån, i enlighet med vad styrelsen därom må komma att bestämma, insänder redogörelse för de åtgärder, som vidtagits för att genomföra desamma.

1. Semestern bör minst omfatta en arbetsvecka för en period av ett års oavbruten anställning; vid oavbruten anställning av kortare varaktighet bör semester utgå i förhållande till anställningens längd.

2. Vederbörande myndighet bör överväga möjligheten av förmånligare bestämmelser avseende minderåriga arbetstagare under 18 år, lärningar därunder inbegripna, i syfte att under tiden för deras fysiska utveckling göra övergången från skolan till jordbruksarbetet mindre påfrestande.

3. För minderåriga arbetare under 16 år, lärningar därunder inbegripna, bör semestern avse minst två arbetsveckor vid ett års oavbruten anställning; vid oavbruten anställning av kortare varaktighet bör semester utgå i förhållande till anställningstidens längd.

4. Den kontinuitet i anställningen, som utgör villkor för att arbetaren skall äga rätt till semester, bör icke röna inverkan av tillfälliga avbrott, föranledda av sjukdom eller olycksfall, familjeangelägenheter eller andra dylika omständigheter.

5. Vederbörande myndighet bör, där så befinnes lämpligt, bestämma att semestern förlänges alltefter anställningens varaktighet. Sådan förlängning bör komma till stånd snarast möjligt och genomföras successivt i syfte att stadgad minimitid uppnås efter ett bestämt antal år.

6. Ehuru det kan vara önskvärt, att möjligheter i undantagsfall öppnas för uppdelning av semestern, bör noga tillses, att en dylik uppdelning icke motverkar semesterns syfte att bereda arbetstagarna tillfälle till återhämtning. I detta syfte bör arbetaren äga att uttaga åtminstone en del av sin semester i en sammanhängande period, som icke bör understiga viss föreskriven minimitid.

7. Där så befinnes lämpligt, böra i enlighet med det fastställda förfarandet åtgärder vidtagas, för att undvika att semestern sammanfaller med perioder av hög arbetsbelastning inom jordbruket eller att jordbruksproduktionen allvarligt hotas.

Bilaga C.

Konvention (nr 102) angående minimistandard för social trygghet.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1952 till sitt trettiofemte sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag angående minimistandard för social trygghet, vilken fråga inbegripes under den femte punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den 28 dagen i juni månad år nittonhundrafemtio två följande konvention, som skall benämnas »konvention angående minimistandard för social trygghet, 1952» [Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952].

Del 1. Allmänna bestämmelser.

Artikel 1.

1. I denna konvention skall

a) med uttrycket »föreskrivet» förstås fastställt i eller med stöd av den nationella lagstiftningen;

b) med uttrycket »vistelse» (residence) förstås regelmässig vistelse inom medlemsstatens territorium och med uttrycket »i landet bosatt» (resident) envar, som regelmässigt vistas inom medlemsstats territorium;

c) med uttrycket »hustru» förstås hustru, som försörjes av sin make;

d) med uttrycket »änka» förstås kvinna, som vid tidpunkten för makens död försörjdes av honom;

e) med uttrycket »barn» förstås barn under den ålder, då skolplikten upphör, eller barn under 15 år, alltefter vad därom må föreskrivas;

f) med uttrycket »kvalifikationsperiod» förstås en period av full-